

Лелека (легенда)

Автор Невідомий

1.

На селі знайшли лелеку з поламаним крилом, виходили його, а потім випустили.

Одного разу у людей загорілася хата, а в ній було двоє маленьких хлоп'ят. На цю пору пролітав повз хату врятований лелека. Він кинувся у відчинене вікно і врятував хлопчиків, але вельми попик ноги і дзьоб, які стали кривавими.

Відтоді у лелеки червоні ноги і дзьоб, а крила – чорні. Господарі віддячили птахові, прилаштували на ясені колесо від воза, щоб він завжди був поруч з ними і виводив малят. Отже, якщо на хаті звиває гніздо лелека, то вірять, що в ній буде лад.

2.

Це давня легенда. Колись на світі панували звірі, а люди тільки-тільки з'явилися з глини.

Дуже-дуже давно, коли народилася перша дитина, зібрались усі звірі, птахи та риби і стали радитись: а хто ж принесе її батькам.

Першим вийшов цар звірів Лев, і сказав:

— так, як я є царем над усіма звірами, попрошу доручити цю справу саме мені. Я сам принесу людям їхнього первістка.

Усі погодились, але виникла проблема, потрібно було далі перенести дитину через Море-Океан. Лев не міг впоратись сам. Тоді з води випірнула Риба-Кит і мовила:

— я перенесу людське дитя на своїй спині, хай Лев тільки донесе його до Моря-Океану.

Добре,— сказали звірі. — Але за Морем-Океаном є великий непрохідний Ліс-Праліс, потрібно якось перенести немовля і через нього.

Тут наперед вийшов чорний Орел.

— Я перенесу через Ліс-Праліс.

Звірі погодились, та старий Вовк заперечив:

— ти Орле, — сказав він, — незаперечно, самий сильний і сміливий птах, літаєш вище усіх, але Ліс-Праліс дуже великий. Чи вистачить тобі сил донести дитину, подолавши таку відстань?

Орел задумався. Так, він самий сильний, літає найвище, його усі бояться, та віддаль була дійсно великою.

— Гаразд, — погодився Орел. — Дійсно, це для мене може стати перешкодою. Тому, замість мене полетить Лелека. Він долає дуже великі відстані, він подужає.

Наперед вийшов білий-білий Лелека. Поклонився усім присутнім, та подякував за честь і довіру.

— А для того, щоб тебе ніхто не посмів зачіпати чи ображати по дорозі, — мовив

далі Орел, — я дам тобі свою відзнаку.

І провів своїм чорним крилом по крилі Лелеки. Кінчики крил білого Лелеки почорніли — тепер усі знали, що то ознака Орла, і не варто зачіпати цю птицю.

На тому й порішили.

Так, як час був уже пізній, вирішили відправити усіх в дорогу наступного ранку.

А зранку впав сніг — прийшла Зима.

Звірі знову зібрались і зажурились. Як бути тепер? Зима, Сніг та Мороз можуть зашкодити.

Думали, думали і вирішили, що необхідно сповити дитину в білі пелюшки. Саме білий колір захистить, зігріє та сховає немовля від зимової негоди. Та і Лелека також білий — зима його не помітить.

Так і зробили звірі. Спочатку Лев приніс дитину до Моря-Океану, потім Риба-Кит неслася її на своїй спині, а далі Лелека переніс через Ліс-Праліс. Немовля було закутане в білі пелюшки і Зима не помітила ні її, ні білого Лелеку. А чорні відзнаки на крилах птиці відлякували недоброзичливців.

З того часу і повелось, що дітей нам приносить Лелека, бо люди його бачать останнім. Насправді ж до цієї справи причетні і інші звірі, як от Лев чи Риба-Кит. І навіть, коли настає Зима, вона не може завадити. Тому, що білий колір ховає усіх від її негод. А Лелека прилітає і взимку, просто його не видно...